

Rəsmiyyə Sabir

Həbs olunmuş sükut

Şeirlər

Ədəbi xoşbəxtlik vəsiqəsi

İstedadlı, gənc şairlərimizdən olan Rəsmiyyə xanımı mətbuata, ədəbi mühitə ilk gəlişindən tanıyıram və soyadına görə ona, zarafatla «qızım» deyirəm. Amma bu zarafatın arxasında qəribə bir duyğu da dayanır, illər uzunluğunu təkrarlanan sözlər insan tədricən vərdiş edir, məna və qohumluğu qan qohumluğundan zəif olmayan bir hissiyat kimi arada körpülər salır və qarşı tərəfin taleyi, yaşantıları sənə də içindən keçir; onu başqalarından fərqləndirir və onun hər bir addımını daha diqqətlə izləyirsən.

Rəsmiyyə Sabirin ilk şeirlər kitabını da belə bir duyğuyla, daha doğrusu, belə bir qürurla oxudum.

İstedad sahibini adı qafiyə pərdədən fərqləndirməyə bircə şeir də bəs edir; əlyazma müəllifinin şair olub olmadığını bəzən bir misrayla da ayırmaq mümkündür.

Kitabın elə ilk şeirlərindən gördüm ki, mətbuatda oxuduğum yazılarından aldığım təəssürat təsadüfi deyilmiş; Rəsmiyyənin sözü doğrudan da istedadla doğrulan, əsl poetik sözdür.

Mən yer kürəsinin üstündə deyil,
Sözümün üstündə durmuşam, Allah!

yaxud

Mənə borc verdiyin bir əmanəti,
Qaytarana kimi öldüm, İlahi!

Bu misralarda Azərbaycan türkcəsinin fəzəli imkanları, sözün çoxmənalılığı poetik ifadənin yeni qatını, yeni gözəlliyini yaratmaqla yanaşı, müəllifin də portretini cızır-söz böyüyür, kürəsəlləşir,

onun üstündə dayananın qətiyyəti və Yerlə Tanrı arasında körpü salanın mənəvi ucalığı, eyni zamanda, «sözünün üstündə duraraq» bütün həyatını ona borc verilən bir əmanəti qaytarmaq məsuliyyətilə yaşamaq və ölümü də bu zülmün, bu çətinliyin nəticəsi kimi dərk etmək yetkinliyi görünür. Bu baxımdan ömrünü «İlahinin ona həsr etdiyi ən gözəl şəx» sayması da müəllifin həm poetik, həm mənəvi özünüdərkidir, mövqeyidir və yuxarıdakı fikrimizi tamamlayır.

Bu misralar çağdaş şerimizdəki gəlişmələri və axtarış yönlərini seçmək baxımından da maraqlıdır; sovet dövrünün hamını eyni müstəvidə görməyə çalışan, azqatlı, vizual, realist bəsitliyə aparan ədəbiyyat siyasətindən sonra təfəkkür bağlarını, ənənələri bərpa etməyə, insan kimi bütövləşməyə çalışan nəslin mənəvi-psixoloji durumunu göstərir. Elə «sovet ədəbiyyatının» öz bətnində, ötən əsrin 60-70-ci illər poeziyasında gizli şəkildə yetişən belə ovqat maddiatçılıqdan qopmaq, ilkinliyə dönüş, ruh və mənəvi bütövlük axtarışı minilliklərin qovşağında və ya ayrıcında gənc poeziyamızın ədəbi simasını müəyyənləşdirən cəhətlərdən birinə çevrilmişdir.

Bu baxımdan Rəsmiyyə Sabirin poetik ömrü XXI yüzilə məxsusdur; bu yüzilin ilk əlamətlərindən birisə Allahsızlıqdan Tanrıya dönüşdür, dünyanı yalnız görünəndən ibarət hesab edən sərsəm yalandan qurtuluşdur və kitabın Allaha, İlahiyə müraciətlə yazılan silsiləylə başlaması da dediyimizin təsdiqidir. Amma, onun bu şərlərinə həm də XX yüzilin son nəğmələri kimi də baxmaq olar:

Bizim aramızda min illik yol var,
Özümə yaxınsan məndən, İlahi!

və ya

Ömrümün başından ayağınacan,
Özümdən sənə yol gəldim, İlahi!

misralarıyla başlanan şerlər əslində Azərbaycan poetik təfəkkürünün min illik yolunun yetdiyi Tanrı məqamını nişan verir; mahiyyətə minilin başlanğıcıyla sonu arasında elə ciddi bir fərqlin olmadığı görünür, min illik çalxalanmadan sonra İnsanın yalnız Tanrı zərrəsi olmaq təsəllisindən başqa bir şey qazanmadığını və Nizamidən, Nəsimidən, Füzulidən zaman ayrılığının ruh ayrılığına çevrilə bilmədiyi aşkarlanır.

Bu baxımdan, kitabdakı şerlərin çoxu eyni fəlsəfi, estetik mayadan qaynaqlanır.

Olumla-ölüm arası, beşiklə-qəbir arası, görüşlə-ayrılıq arası dünyanın bütün yolları burdan keçir və klassik Azərbaycan poeziyası həmişə ölümün daha artıq olumluluğu, qəbirin daha artıq əbədiyyət beşikliyi, ayrılığın daha artıq yaxınlaşdırdığı inamıyla seçilib və bu inam estetika və ya poetika yanaşma tərzı olmaqla yanaşı, türk insanının dünyanı və Tanrını dərk etmək yolu, Tanrıya qovuşub bütövləşmək və böyümək imkanı olub.

Bu ovqat Rəsmiyyə Sabirin «Əlvida» deməyi unudan oğlan», «Kədərimlə tapmışam səni», «Səndən xəbərsiz», «Payız» və s. lirik şerlərində də aydın görünür və əslində, kitabın bütöv bir ruhla yazıldığıının nəticəsidir.

Dünyada öz qismətim var,
Harda olsam məni tapar,
Bəzəyib gəlin aparar,
Ölüm səndən xəbərsiz.

Öz poeziya evini orqinal görünmək xətrinə, poetik memarlıq ölçülərini nəzərə almadan, necə gəldi elə quran və modernliyi təməlsizlik, köksüzlük kimi başa düşənlər bu evin zamanın zəlzələri qarşısında necə duruş gətirəcəyini nəzərə almırlar.

Rəsmiyyənin xanım intuisiyası zahiri dəbdəbədən çox poetik yuvanın, ocağın istiliyinə üstünlük verir, bu yuva bütün evləri soyudan və simasızlaşdıran oxşar büllur parıltısıyla yox, ailə mirası olan, lakin silinib paildədilmiş qədim və yerli əşyalarıyla, ənənəvi bərbəziylə cazibədardır.

Tale məni döyə-döyə,
Çevirdi yanıqlı neyə,
Dumana bürünüb deyə,
Qəlbimin dağı görünmür.

«Qəlbimin dağı»ndakı klassik çoxmənalılıq qalaylanıb parıldadılmış köhnə antikvarlar kimi yeni poetik mətnə işıq saçır.

Dərdlərimin üzü qış kimi bərkdir,
Ölümün silləsi üzümə ərkdir,
Məzarım üstünə bir daş gərəkdir,
Gücüm ürəyimin daşına çatır.

misralarını da yalnız Azərbaycanın poetik ənənələrini bilən və ürəyində Allah vergisi olan qələm sahibi yaza bilər... Məhz bu vergiyə o, yeni, isti sözü boyat sözdən seçir:

Yediyim qəm ki, var, valah, boyatdı,
Hər dəfə isidib mənə verirsən.

Rəsmiyyə Sabirin şerlərinin çoxu əsl poetik ovqatdan doğulub:

Mən quruyan güllərin,
Susdurulmuş dillərin
Ölümünə ağladım,
Anam, sənə mənim göz yaşlarıma.

yaxud

Tökəcəyəm bu payız
Bütün dərdi-sərimi.
Görəsən çılpaq ruhum
Ölümü, ya dirimi?

Gözümü sıgallayır
Sahilin soyuq qumu...
Qoruyun məndən sonra
Dostlar, yetim ruhumu.

Rəsmiyyə də öz yaşıdları kimi dərddən, ölümdən çox yazır, lakin bədii ifadəsini tapmadığı, söz rənglərini ayırmadığı heç nədən yazmır. Buna görə də kitabını bütöv bir şer kimi oxudum. «Süpürgəçi», «Ağ çiçəklər satan qız haqqında ballada» kimi dəqiq poetik müşahidələrdən və çağımızın faciələrindən döğən, «Anamın sinəsi torpaq» kimi sözə gəlməyən yangıdan fışqıran şerlərindən başlamış «Bağıslama bizi, Vətən» kimi milli, taleyin əks-sədası olan yazılarınadək Rəsmiyyə həmişə səmimidir, özüdür, ötkəmdir, qürurludur, gözəldir...

Gözlərim doyubdur, eh, ruhu acam,

İlahi, su çilə qəlbimə bir cam,
Səhrada göyərən tənha ağacam,
Mən xoşbəxt olmağa döğulmamışam.

İnsanlar anlamaz, daş duyar məni,
Baharlar tanımaz, qış duyar məni,
Torpaq, ağac, çiçək, quş duyar məni,
Mən xoşbəxt olmağa döğulmamışam.

misraları poetik nəticəsilə müəllifinin xoşbəxtlik vəsiqəsidir, taleyi sözə bağlı olan adamın xoşbəxtliyi sözün gözəlliyində, sehrində və yaşamaq haqqındadırsa, bu misraların müəllifi bu haqla öyünə bilər.

Kitabı oxuyub qurtarandan sonra onun ruh qohumluğuna bir daha inandım və böyük adaşımın da adından adımızı ona halal elədim. Bu ad ona yaraşır... Poetik adaşlıq, siyasi əqidədaşlıq... Hamısının kökü bu kitabdadır. Yeni kitabını, bu poetik uğurunu təbrik edirəm, Rəsmiyyə!

Sabir
Rüstəmxanlı

ALLAH

Qoyma bu dərdi-kədəri,
Qoyma məni yeyə, Allah.
Mən olmasam bu taleyə,
Kimsə durmaz yiyə, Allah.

Günlərim yanıb solduqca,
Tüstüm gözümə dolduqca,
Ürəyim kabab olduqca,
Qəm yığışır iyə, Allah.

Ömrüm keçir «dad» içində,
Dərdi-qəmim şad, içimdə,
İçim, çölüm od içində,
Üşüyürəm niyə, Allah?

Gözlərəm ay batanadək,
Fələk sayan bitənədək,
Gələcəyəm qu quşu tək,
Nəğmə deyə-deyə, Allah.

7.01.2000 □

SÖZÜMÜN ÜSTÜNDƏ DURMUŞAM, ALLAH

Hələ də adını qoyammadığım,
Bu nə tamaşadı qurmuşam, Allah?
Özüm də bezmişəm bu lal oyundan,
Sonsuz səbrimi də yormuşam, Allah!

Fırladır səhnəni əsən qara yel,
Qopub yerlə göyü bağlayan son tel,
Mən yer kürəsinin üstündə deyil,
Sözümün üstündə durmuşam, Allah!

Əgər olmasaydım mən öz yerimdə,
Bu kor bəxt təsəlli tapardı kimdə?
Dərdlər məskən saldı gen ürəyimdə,
Nə yaxşı həyatda varmışam, Allah!...

Mən naşı bir uşaq, dünyasa qədim,
Özümü gəzməyə əyildi qəddim,
Heç yerdə axtarıb tapa bilmədim,
Anladım, əzəldən kormuşam, Allah!

27.08.2002 □

***HƏR AN İNSAN İTİRİR
ALLAH***

Allah! Hər an nəşə itirir insan
damla-damla,
dəniz-dəniz.
Bəzən haylı-küylü,
bəzən səssiz-səssiz.
Allah! Hər an nəşə itirir insan
çiçək-çiçək,
yarpaq-yarpaq.
Sarılıb solduqca günlər
varaq-varaq.
Allah! Hər an nəşə itirir insan
gerçək-gerçək,
yuxu-yuxu.
Yerində təəssüf qalır,
bir də ki, qorxu.
İtirdiklərinə baxıb köksünü ötürən adam,
Bir düşün! Hər an İNSAN itirir Allah.

1.05.2002 □

**BİZİM ARAMIZDA MIN İLLİK
YOL VAR**

Bizim aramızda min illik yol var,
Özümə yaxınsan məndən, İlahi!
İçə cah-cəlalı cahan vermişən,
Durub seyr edirəm gəndən, İlahi!

Qəm mənim yoldaşım, kədər sevgilim,
Sözə doğranıram hey dilim-dilim,
Yerdən ayaqlarım üzülüb, əlim
Asılıb səmada səndən, İlahi!

Yolumu göylərdən yerə döndərdim,
Hər kəlmə sözünü dürrə döndərdim,
Mən səni milyondan birə döndərdim,
Sən məni ayırdın mindən, İlahi!

Bir az gec doğuldum, bir azca erkən,
Mənim səbrimdən də uzunmuş örkən,
Sənə ürəyimdən yollar var ikən,
Körpü nəyə lazım dindən, İlahi?

11.11.2001 □

**YALNIZ BİR SIRRINI BILDIM,
İLAHI**

Ömrümün başından ayağınacan,
Özümdən sənə yol gəldim, İlahi.
Min bir sualına cavab gəzirdim,
Yalnız bir sirrini bildim, İlahi.

Bir həsrət adası oldu vətənim,
Zaman arzulara kəsildi qənim,
Bu dünya dar gəldi ruhuma mənim,
Onu öz dünyamda böldüm, İlahi.

Fələyin son hökmü qətiymiş, qəti,
Vermək istəmədi son zəmanəti,
Mənə borc verdiyin bir əmanəti,
Qaytarana kimi öldüm, İlahi.

25.05.2002 □

DÜNYANIN SON SÖZÜ

Canıma can verdin,
gözlərimə işıq.
Dörd yana baxıb
dünyanı gözümlə boyda
gördüm, İlahi.

Özümü dərk edəndən
günahımı anladım.
Böyüdü dözümlə boyda
dərdim, İlahi.

Ömrün-günün içindən
keçdim yalın ayaqlarımla.
Yolları ayaqlarıma
sərdim, İlahi.

Fikrim, xəyalım
ilmə-ilmə söküldü.
Arzuların xarabalıqları üzərində
ümid qalası
hördüm, İlahi.

Sənə doğru gəldim
addım-addım.
Səsimlə deyil, sözümlə
ağladım, İlahi.

Səndən söz alıb
sənə söz verdim.
Daha heç nə qalmadı.
Dünyanın son sözünü
dərdim: «İlahi»!

27.01.2002 ☐

GÜNAHIMI ƏHV ET

Bir günah üstündə
göydən yerə endirdin bizi, İlahi!
İndi
günahla dolu yer üzündə
canımızı qoymağa bir qarış boş yer
tapmırıq.
Böyüdüb boya-başa çatdırdığımız
mələk üzlü çocuğların
gülüşü eşqinə
Günahlarımızı əhv et,
yenə
yerdən göyə qaldır bizi,
İLAHİ!

20.08.2002 □

İNSAN KİMİ

Səni çox sevdim.
Qar çiçəyinin baharı,
Səhranın yağmuru,
Quşun səmanı
sevdiyindən daha çox.
Səni çox sevdim.
Gözlərin işığı,
Ürəyin nəfəsi,
Dənizin sahili
sevdiyindən daha çox.
Səni ÖZÜM kimi,
İNSAN kimi
sevdim, İLAHİ!

14.02.2002 □

İNSANLIĞIN HİMNİ

Kəsilməş qollardakı
zəncirlərin cingiltisi,
əzilən ruhların iniltisi,
ayaqlar altına atılmış başların
kəsilən nəfəsi,
şikəst ayaqların addım səsi,
lal edilmiş dillərin susqunluğu
İNSANLIĞIN
səssiz, sözsüz
HİMNİDİR ,
İLƏHİ!

15.02.2002 □

QATİL İMİŞƏM, ALLAH!

Qatil imişəm, Allah!

Ürəyimdə doğulan, yaşaması üçün ümid verə bilmədiyim, bu dünyanın havasında boğulan neçə-neçə arzusunun qatili.

Qatil imişəm, Allah!

Udduğum havanın, yaşaya-yaşaya öldürdüyüm hər bir anın, içdiyim suyun, dərdiyim çiçəyin, yarpağın, ayaqlarım altında tapdayıb öldürdüyüm torpağın qatili.

Qatil imişəm, Allah!

Əvvəlcə həyat verdim, sonra isə hamıdan gizli öldürüb qəlbimə gömdüyüm sevgimin qatili.

Qatil imişəm, Allah!

Bəzən dəli kimi hönkürmək istədiyim halda boğduğum göz yaşlarının qatili.

Qatil imişəm, Allah!

Öldürdüyüm nəfsimin, ölümə olan həvəsimin qatili.

Qatil imişəm, Allah!

İnsafsızcasına hər bir dərdimi yük etdiyim dözümün, dünyanın pisliliklərini görüb heç kimə, heç nəyə gücüm çatmadığı üçün içimdə döyə-döyə öldürməyə çalışdığım özümün qatili.

Eh, sənin ən günahsız qatilin, ən suçsuz bəndənəm, Allah!

7.05.2000 □

KÖÇƏSƏN DEYƏ

Sinəmə çəkdiyin dağın üstündən,
Gözlərim yol çəkir, keçəsən deyə.
Axır ürəyimə gözümlün suyu,
Nə zaman qayıtsan içəsən deyə.

Zaman ömrümüzdən il alıb keçir,
Əlində qayçısı bizə don biçir,
Sənli ağ günlərim saçıma köçür,
Sən ağı qaradan seçəsən deyə.

Bu yolu sonadək mən gedəcəyəm,
Fələyin özünə görk edəcəyəm,
Dünyanı gözaçıq tərk edəcəyəm,
Öləndə gözümə köçəsən deyə.

4.09.1999 □

DAYAQ NÖQTƏSİNDƏ

Görüş yeri axtarırıq hələ,
bir-birimizdən xəbərsiz.
Əgər tələsməsək

görüşəcəyik.

Paralel xətlərin kəsişdiyi,
Gecəylə gündüzün qovuşduğu
yerdə,

Dünyanın dayaq
n-ö-q-t-ə-s-i-n-d-ə.

8.07.2002 □

YAŞ GƏLİR

Qaçıb gizlənməyə ümid yeri yox,
Dörd yandan həsrətin mənə tuş gəlir.
Nə zaman göndərsəm sənin arxanca,
Xəyalım qayıdıb əliboş gəlir.

Fələk bu sevginin durub qəsdinə,
Bilmirəm mənimlə, axı, qəsdə nə?
İllərin saçığa səpdiyi dənə,
Arabir səadət adlı quş gəlir.

Bu qəm bazarına hey baxa-baxa,
Bir cəza aldım ki, ölümdən baha,
Mənim göz yaşlarım quruyub daha,
Qələmin gözündən indi yaş gəlir.

17.11.1999 □

GƏLMƏ KÖNLÜMƏ QONAQ

Gəlmə könlümə qonaq.
Qəlbimin dörd tərəfini dərd alıb.
Sanmıram ürəyimdə
hansısa künc boş qalıb.
Gəlmə könlümə qonaq.
Səni toz basmış xatirələrlə
dolu yaddaşımda saxlamaqdan
çəkinirəm.

14.09.2002 ☐

QUŞ GİZLƏNİBDİR

Gözünün odundan qorxub, çəkinib,
Quru gözlərimdə yaş gizlənibdir.
Mənim ürəyimdə sənə məhəbbət,
Səninsə qəlbində daş gizlənibdir.

Çəkdin ürəyimə çalın-çarpaz dağ,
Hər günüm həsrətdən solan bir yarpaq,
Payızdır, ömrümün ağacı çılpaq,
Görəsən harada qış gizlənibdir?

Ürəyim hicrandan olubdur xəstə,
Çırpınır, can verir bir daş qəfəsdə,
Yanına uçacaq o, son nəfəsdə,
Köksümün içində quş gizlənibdir.

25.07.2000 □

GET

Sevdamız bir tamaşaydı,
Son pərdəni bitir, get,
get.

Qürurumu göz yaşıma,
Eyləmişəm çətir, get,
get.

Bax, dərd gəlir axın-axın,
Kədər mənə səndən yaxın,
İçində yol azıb ahın,
Dur, köksünü ötür, get,
get.

Bir söz var ağzımda bişən,
Bağrımın başını deşən,
Əyil, gözlərimdən düşən,
Öz eşqini götür, get,
get.

Qürurumu göz yaşıma,
Eyləmişəm çətir, get,
get.

20.02.2001 ☐

YUXUDUR

Bu dünyadan axıb gedən
Sular gözümdə dayanar.
Döymə könül qapısını
Yatmış ümidim oyanar.

Ayılar yetim arzular,
Səndən istər sevgi payı.
Məhəbbət qan dənizidir,
Arzularım ac qağayı.

Həyətdə qara yel əsir,
Gülü-çiçəyi qorxudur.
Bu həyatda gördüklərim,
Hər şey yuxudur, yuxudur...

7.07.2002 □

VAGZALI

Vağzalı sədası
dolaşdı o qızgilin küçələrində.
Dolaşdı qərib-qərib.
Baharda çiçəklərdən,
yayda istidən,
payızda küləklərdən,
qışda şaxtadan
sordu.
Tapammadı axtardığı ünvanı.
(Hanı, yer üzündə dil bilən, hanı?...)
O qız uzun illərdən bəri
həyətlərindəki ağac kimi
payızın sarısına bürünüb
son baharı gözləyir...

21.09.2002 □

KƏDƏRİMLƏ TAPMIŞAM SƏNİ

Axı, həsrətinlə görüşməmişdim,
Bəs hardan qəhərin tanışdı mənə?
Sən yanımda ikən uzaq gəzən qəm,
Sən yoxkən isnişib alışdı mənə.

Göndərdim yolları arxanca sənin,
Elə hey yol gedən yolum çatmadı.
Saydım əllərimlə ötən günləri,
Aylarım az oldu, ilim çatmadı.

Gözlərimin yaşı axıb dərdimin,
Qara rəngini də açıb ağartdı.
Dərdin ətəyindən tutub çəkirdim,
O da ki, gör məni hara çıxartdı?

Hələ həsrətinin yaşı bilinmir,
Ömür tək köhnədir, ölüm tək yeni.
Bir vaxt sevincimlə itirmiş idim,
İndi kədərимlə tapmışam səni.

5.12.1999 □

**«ƏLVIDA» DEMƏYİ UNUDAN
OĞLAN**

Otuz bir yaşında, ayın on biri,
Getdin, aramızda qaldı qu sirri,
Tapmadıq dünyada bir görüş yeri,
«Əlvida» deməyi unudan oğlan.

Getdin, gözlərində apardın məni,
Dünyanın köksündən qopardın məni,
«Bir ovuc torpağ »ın olub vətənim,
«Əlvida» deməyi unudan oğlan.

Sənə yurd olmadı bu qoca şəhər,
Yaşaya bilmədin ömrü birtəhər,
Axşam toyumuzdur, qayıt bu səhər,
«Əlvida» deməyi unudan oğlan.

Fələk toy eləyir, qurulub çadır,
Gedən qəhər içir, gələn qəm dadır,
Həsrət solumdadır, dərd sağımdadır,
«Əlvida» deməyi unudan oğlan.

Köhnə ömrü dəyiş, geyin təzə, gəl,
Elə bu buxunda, boyda gözə gəl,
Yaradan qapını açıb bizə, gəl,
«Əlvida» deməyi unudan oğlan.

20.04.2001 □

ÖLMÜŞ SEVGİMİZİN XATİRƏSİNƏ

Gözlərini yum, nəfəsini dinlə,
səslərin rəngini seyr et,
rənglərin səsinə dinlə.
Ürəyim öz ahəngində
həftənin yeddi günü
yeddi not üzərində
yeddi nəğmə həsr edir
yənə.
Ölmüş sevgimizin
XATİRƏSİNƏ.

25.08.2002 □

SƏNDƏN XƏBƏRSİZ

Gərək xəyalına qonaq
Gəlim, səndən xəbərsiz.
Yediyin qəm payını
Bölüm, səndən xəbərsiz.

Yenə bilmədik inadı,
Ürək istəyini dandı,
Sənsizlikdən canım yandı,
Külüm səndən xəbərsiz.

Dünyada öz qismətim var,
Harda olsam məni tapar,
Bəzəyib gəlin aparar,
Ölüm səndən xəbərsiz.

9.04.2002 □

ÜRƏYİM BİR TƏRƏZİYMİŞ

Axtarıb bir yol tapmadım,
ÜRəyinə keçmək üçün.
Gözlərindən axan suyu,
Mənbəyindən içmək üçün.

Eşqin mənə mərəz imiş,
Taleyimin qərəziymiş,
ÜRəyim bir tərəziymiş,
Dərdlərini çəkmək üçün.

Qəlb evimi gəzib baxdım,
Gördüm ki, kor olub baxtım,
Sevərkən olmadı vaxtım,
Yüz ölçüb, bir biçmək üçün.

10.08.1999 □

ÜRƏKLƏRİN SƏSİNƏ

Yuxudan oyandı günəş,
Küləklərin səsinə.
Yenə də ahım qarışdı,
Çiçəklərin səsinə.

Könül evim yarıcuq,
Bacarırsan içinə sığ,
Oyanammadıq yarımçıq,
Mələklərin səsinə.

İki quşuq, İsaq-Musaq,
Yetər bizə bunca yasaq,
Sus, əzizim, qulaq asaq,
Ürəklərin səsinə.

4.09.2002 □

İki il
«Bizim aramızdan iki il keçir»
Məmməd İsmayıl

Aramızda iki il var.
Bizi birləşdirən,
bizi ayıran,
 məndən əvvəlki,
 səndən sonrakı
 iki il.
Düz iki iki il sonra
 sənə bağlandım.
İzlərin izlərimə
 qarışdı.
Ancaq yenə aramızda iki il qaldı.
Bizi birləşdirən,
bizi ayıran
 məndən əvvəlki,
 səndən sonrakı
 iki il.

23.06.2002 □

İLİ ÇIXIBDIR

Deyirlər ömür-gün bir axar sudur,
Mənim qismətimə lili çıxıbdır.
Bəxtimə hər səsin bəmi düşsə də,
Tale harayının zili çıxıbdır.

Yolumun üstündə dərdlər düzülüb,
Ömrüm neçə yerdən dəyib, süzülüb,
Bütün ümidlərdən əlim üzülüb,
Gümanlar qəlbimdən ölü çıxıbdır.

Bilmirəm bu yolun sonu haradır,
Qəlbim dərd yükündən para-paradır,
Ömrümün saçının çoxu qaradır,
Arabir ağarmış teli çıxıbdır.

Ölüm qapıdadır, dayanıb səsdə,
Gəlib çıxacaqdır o, son nəfəsdə,
Yığdım dərdlərimi sinəmin üstə,
Ürəyim dağ olub, külü çıxıbdır.

Eşqimi tapanda batdım günaha,
Hər sözüm çevrildi naləyə, aha,
Ancaq, o məhəbbət yaşamır daha,
Çünki çoxdan ölüb, ili çıxıbdır.

18.05.1998 □

PAYIZ

Yanına gələ bilmədim,
Yolumu payız bağladı.
Onun könlünü alırdım,
Ölüm məni qabaqladı.

Hər il həmin vaxt gələndə,
O, peşman-peşman ağlayır.
Payız mənə sirdaş olub,
Sənin yasını saxlayır.

4.06.2002 □

DÜNYA

Yorulmusan, a dünya,
Qışın yuxusu gəlir.
Hər tərəfdən burnuma,
Ölüm qoxusu gəlir.
Duyub gedirəm.

Nə qəm var, nə göz yaşı,
Bu ayrılıq anında.
Tənha qalmayacaqsan,
Dərdlərimi yanında
Qoyub gedirəm.

Çevril, üzümə bir bax,
Sənə əlvida edim.
Anamın sinəsindən,
Yetərincə qəm yedim.
Doyub gedirəm.

Özümə yer tapmadım,
Sənin geniş üzündə.
Nə xoşbəxtəm, qəbrimi
İnsanların gözündə
Oyub gedirəm.

Nə mən sənə bağlandım,
Nə də sən mənə yarsan.
Bir az şıltaq uşağam,
Qayıtmasam yazarsan
«Qayıb», gedirəm.

5.03.2001 □

GÖRÜNMÜR

Mən getdiyim bu dar yolun,
Solu var, sağı görünmür.
Asılıb qaldığım ömrün,
Baxıram, bağı görünmür.

Tale məni döyə-döyə,
Çevirdi yanıqlı neyə,
Dumana bürünüb deyə,
Qəlbimin dağı görünmür.

Vaxt mənim ömrümdən yeyir,
Üstümə ölüm yeriyr,
Ömür şam kimi əriyir,
Tökülən yağı görünmür.

20.07.1999 □

ÇATIR

Dərdimi döyməyə yetməyən əlim,
Özümü döyməyə başıma çatır.
Zamanın əqrəbi geriyə dönüb,
Gəlib yavaş-yavaş yaşıma çatır.

Ömrümün önündə ümid məzəsi,
Nə zaman qurtarsa durub gedəsi,
Hərdən ürəyimin ölüm hədəsi,
Ağlımdan yan keçir, qaşımı çatır.

Dərdlərimin üzü qış kimi bərkdir,
Ölümün silləsi üzümə ərkdir,
Məzarım üstünə bir daş gərəkdir,
Gücüm ürəyimin daşına çatır.

31.08.1999 □

BOŞ QALIB

Yazımı, yayımı alıb getmisən,
Ömür baxçasında payız, qış qalib.
Yağışdan sonrakı nəm torpaq kimi,
Gözlərimin dibi hələ yaş qalib.

Yeriyib bu yolda düşdüm izimə,
Dünyadan yan keçib döndüm özümə,
Dayanıb bir anlıq baxdım gözümə,
Gördüm bu gərdişə gözüm çaş qalib.

Bir ölüm gizlənir ömrün «var» ında,
Bəzən çiçək solur ilk baharında,
Ömrümün hörülən dörd divarında,
Yerini tapmayan bircə daş qalib.

Keçdiyim yollardan izlərim getmir,
Bəxtim qədərime yoldaşlıq etmir,
Ömrü xərcləyirəm qurtarmır, bitmir,
Hələ kisəsində bir az yaş qalib.

Bu ömrü üstümdən gərək ataydım,
Eşqin dəryasında rahat batardım,
Qəlbimin içini yeyib qurtardım,
Odur ki, ürəyim indi boş qalib.

5.07.1999 □

DÜNYA NƏ ÖLMƏLİ YERDİR

Bu ömür ilkim-naşıdır,
Tale mənə qəm daşıdır,
Həyat-ölüm savaşıdır,
Əvvəliynən sonu birdir.

Qəlbimdən keçən yollar dar,
Bu yollar hey məni yorar,
Dayandığım bir nöqtə var,
O da ki, özümə sirdir.

Dərd içində ha alış, yan,
Xoş gün gəlib olmaz həyan,
Yaşamağa yaramayan,
Dünya nə ölməli yerdir!...

10.05.2000 □

ÖYRƏNCƏKLİK

Son övladını itirən ananın
Gülüşünün rəngini görmək üçün
yanma için-için
qürubu seyr et.

Sonra...

Sonra...

Sonra da ...

Yenidən günəş doğanadək,
başını götürüb
get...

14.11.2002 □

DƏYİŞİB ÖZÜMÜZ OLDUQ

Heç nə dəyişmədi, anam,
Dəyişən gözüümüz oldu.
Yaxşıya pis, düzə əyri,
Söyləyən sözümüz oldu.

Bu getdiyim sonsuz yoldu,
Ümidlər gül kimi soldu,
Min yol ruhumuz soyuldu,
Dəyişib özümüz olduq.

12.10.2002 ☐

DƏRD BOXÇASIDIR BU ÜRƏK

Ömrüm-günüm quş qanadlı,
Taleyim turşməzə dadlı,
Gəlmişəm ki, həyat adlı,
Tamaşaya baxıb gedəm.

Dərd boxçasıdır bu ürək,
Bir az nadinc, bir az kövrək,
Ayrılkən ömrün gərək,
Əllərini sıxıb gedəm.

Ölümü gizlədib göz-qaş,
Geyindiyim ömür nimdaş,
Boynuma salınıb bir “daş”,
Çətin “suda” axıb gedəm.

Ömrə boyun əyməyirəm,
Qəm libasın geyməyirəm,
Ölüm gəlsə bilməyirəm,
Ha tərəfdən çıxıb gedəm.

30.05.1999 □

ÖLÜMÜN ƏLLƏRİ TUTACAQ MƏNİ

Bu dünya qəm yükü qoyulan masa,
Kədər rahat olmaz qəlbi oymasa,
Bilirəm, haçansa gözü doymasa,
Torpaq öz yeminə qatacaq məni.

Bəxtimin gözləri kor olub görmür,
Ömür divarına xoş günlər hörmür,
Mənə yol yoldaşı olan bu ömür,
Ölümə çox ucuz satacaq məni.

İnsanam, adımla uca, böyükəm,
Yoxdur bir möcüzə baxıb döyükəm,
Dünyanın çiyində ağır bir yükəm,
Bir gün yorulanda atacaq məni.

2.06.1999 □

HƏYAT İKİCƏ RƏQƏMDİR

Uzaqdan baxan fələyin,
Gözü təkcə məni seçdi.
Niyə özünün dərđini
Götürüb boyuma biçdi.

Yediyimin adı qəmdir,
Yarı quru, yarı nəmdir,
Həyat ikicə rəqəmdir,
Əvvəli bir, sonu heçdi.

Nə umdum Tanrı vermədi,
Mən sökdüyümü hörmədi,
Gözlərim baxıb görmədi,
Ömür ha tərəfdən keçdi?

9.10.1999 □

BATA BILMİRƏM

Bir ömürdür yol gedirəm,
Dərdi-səri bol gedirəm,
Taleyimə qul gedirəm,
Gedirəm, çata bilmirəm.

Gözlərimdə yaş dayanıb,
Başım üstə daş dayanıb,
İki əlim boş dayanıb,
Dərdimi ata bilmirəm.

Boyu bircə qarışmışam,
Bir ümmana qarışmışam,
Ümidimdən yapışmışam,
Boğulub bata bilmirəm.

13.11.1999 □

LAL ETDİLƏR

Bu dünyanın dərdlərinə,
Taleyimdən yol etdilər.
Bir az nadinc uşaq idim,
Möhnətimi bol etdilər.

Bu bir oyun, bu da bir iş,
Anlamadım həyat nəymiş,
Ömür, filan bəhanəymiş,
Məni baxta qul etdilər.

Bir axşam qapıda ölüm,
Sordu: «Hazırsanmı, gülüm»,
Dilimi tutdu: «Nə bilim?»,
Dodağımı lal etdilər.

1.05.2001 ☐

ÖLÜM MƏNLƏ QOŞA ÇIXAR

Tale üzümüzə gülsə,
Ömrümüzü gözdə bilsə,
Sevinc nə vaxt bizə gəlsə,
Əli ancaq boşa çıxar.

Yığılmışam öz içimə,
Bu görkəmə, bu biçimə,
Sarvanam ömür köçümə,
Ömür keçər, yaşa çıxar.

Çox qalmayıb son mənzilə,
Bənimdən qalxmışam zilə,
İçimdəki o «mən» ilə,
Təkcə «özüm» başa çıxar.

Nə gördüm ki, toy-yasından,
Əl çəkməyim yaxasından,
Bu dünyanın qapısından,
Ölüm mənə qoşa çıxar.

17.05.1999 □

BİR GERÇƏYİ BİLMƏK ÜÇÜN

Bu dünya qızmar sac oldu,
Yeridim, izim soyuldu,
Qarşıma ömür qoyuldu,
Dərdə-qəmə bölmək üçün.

Üz tutdum Allah sözünə,
Yalanı gerçək, düzü nə?
Dərdin ağıllı üzünə,
Dəli kimi gülmək üçün.

Dəydi içimdə göy dərdim,
Mənim yer dərdim, göy dərdim,
Göydən bir ulduz göy dərdim,
İzlərimi silmək üçün.

Edə bilmədim bəxti ram,
Qəm sacında qovruluram,
Çevrilib özüm oluram,
Bir gerçəyi bilmək üçün.

3.02.2000 □

QOYMADIM

Dönüb daş oldu ürəyim,
Ölən günləri duymadım.
Boğduğum göz yaşlarıma,
Soyuq bir məzar oymadım.

Bu uzun yuxy nə idi?...
Vaxt mənim ömrümü yedi,
Ümidim: «Qəm yemə» dedi,
Qəməmdən əsla doymadım.

Dərd qəlbimi sıxıb küncə,
Ruhum şüşədən də incə,
Özümü öldürməyincə,
Qələmi qına qoymadım.

1.02.2001 □

DÜNYADA ADAM BƏS İMİŞ

Yaşadığım ömür deyil,
Özgələr ilə bəhs imiş.
Bir də doğulmamaq üçün,
Fələk verdiyi dərs imiş.

O vaxt zaman ağır imiş,
Fələk bir az ağrıyırmiş,
Yeri-göyü qarğıyırmiş,
Mən doğulan gün nəhs imiş.

Əlimdə yumaqmış ömrüm,
Ömrümdən nərdivan hördüm,
İnanmırdım, gəlib gördüm,
Dünyada adam bəs imiş.

18.09.1999 □

BİR NÖQTƏDƏ

Hər şey gəlib bir nöqtədə dayanacaq.
Bütün arzular,
bütün xəyallar,
bütün sevgilər üçün
o bir nöqtə son dayanacaq.
İstər göyə çıx,
istər yerə bat.
Bir nöqtədən başlayıb,
bir nöqtədə bitər həyat.

15.09.2002 □

**O DÜNYAYA TƏK
GEDƏCƏM**

Hələ deyəsən bu ömrü,
Addım-addım çox güdəcəm.
İçimdə doğulan “mən” i,
Gözlərimdə böyüdəcəm.

Yığdım gözümə həsrəti,
Sevgi qarışıq nifrəti,
Bu kor bəxti, kor qisməti,
Ömrümə yoldaş edəcəm.

Uduzmuşam bu oyunda,
Bir can borcum var o yurda,
“Özümü” aldadıb burda,
O dünyaya tək gedəcəm.

22.06.1999 □

DƏRD QOYMAYIR Kİ, BÖYÜYƏM

Ömrümü bürüyüb duman,
Tale məni sıxır yaman,
Gözlərimin qorasını,
Torpaq məni əkən zaman,
Buludlara sıxıb gedəm.

Dərd qoymayır ki, böyüyəm,
Yarı bişmiş, yarı çiyəm,
Ölümümlə bu dünyanın,
Qəddini mən gərək əyəm,
Atəşləri yaxıb gedəm.

Zaman dərdlərin dərmanı,
Çox gözləmişəm o “an”ı,
İstəyirəm bircə anda,
Yarıuçuq bu dünyanı,
Bir təkanla yıxıb gedəm.

Çevrilmişəm özgəsinə,
Taleyimin kölgəsinə,
Mən həyatdan gedən zaman,
Bu torpağın sinəsinə,
Bir “daş çiçək” taxıb gedəm,

Öz içimdən oyulmuşam,
Taleyimçün yol olmuşam,
Həyat adlı bu oyundan,
Xeyli vaxtdır yorulmuşam,
Ölüm gəlmir, çıxıb gedəm.

4.05.1999 □

ÖLÜM

...Çəkə bilmədiyim tablo,
...Oxuya bilmədiyim nəgmə,
...Yaza bilmədiyim şerə
 bənzəyirsən.
Çəkə bilmədiyim tablounun
rəngləri kimi şəffafsan.
Oxuya bilmədiyim nəğmənin
 minor notları kimi kədərlisən.
Ancaq,
yaza bilmədiyim şerin
qafiyəsi kimi
gözəlsən,
 ölüm!

29.06.2002 □

SON MƏNZILDƏN BACA ÇIXIR

İçimizdə doğan dərdin,
Boyu bizdən uca çıxır.
Bu dünya qəm dünyasıdır,
Uşaq girən qoca çıxır.

Zaman keçir, dərd azalmır,
Çoxu gedib, azı qalmır,
Nə xərcləsək razı qalmır,
Fələk ancaq borca çıxır.

Qəm dediyin himə bənddi,
Vurub keçir hər bir həddi,
Torpağın çəkdiyi dərdədi,
Çevrilir ağaca, çıxır.

«O gün»ü danırıq deyə,
Suça boyanırıq deyə,
Orda da yanırıq deyə,
Son mənzildən baca çıxır.

3.09.1999 □

NECƏ

Gecə saat on ikinin yarısı
boğuşan itlərin zingiltisi və
insan səsi
qarışılıb bir-birinə,
doldurub dünyanın sakitliyini.
Bu səslərin içindən
çıxa biləcəkdir səhərə gecə.
Fəqət, boğazındakı qəhəri
boğmağa çalışan adam
(Soyuq göz yaşlarının
onu boğa biləcəyindən qorxur)
bilməyir səhərə çıxacaq necə.

29.09.2002 □

ÜRƏYİMİ

Min ildir gözüm yoldadır,
Gümanlar məni aldadır,
Həsərin döyüb ağladır,
Xıslın-xıslın ürəyimi.

Hicran nə yaman acıdır,
Gözlərimi hey acıdır,
Bədənim dar ağacıdır,
Dərdim asıb ürəyimi.

Bu nə barış, bu nə dava,
Dağıldı qurduğum yuva,
Dərdi-qəmim qova-qova,
Küncə qısıb ürəyimi.

Qulağımda addım səsi,
Gəlmədi ölən həvəsim,
Üstündə «hicran» kəlməsi,
Eh, toz basıb ürəyimi.

4.04.2000 □

O DÜNYADA MƏN AZMIŞAM

Tale əlində inləyən,
Qırıq telli bir sazılmışam.
Bir yol oxuna bilmədim,
Elə quru avazılmışam.

Qədərini dumanı-çəni,
Saçlarıma səpdi dəni,
Mən xatirə dəftərini,
Alın yazıma yazmışam.

Yol tapmadım izim üçün,
Dilim yoxdur sözüm üçün,
Bu qəbiri özüm üçün,
Ömrün əliylə qazmışam.

Qəhərimi içib getdim,
Kəfənimi biçib getdim,
Bu dünyadan keçib getdim,
O dünyada mən azmışam.

21.07.1999 □

FƏLƏK

Heç insafın yoxmu, a zalım fələk,
Məndən nə alırsan, gör nə verirsən?...
Üstümə batmanla dərdi göndərib,
Sevincimi dənə-dənə verirsən.

Bir dünya yaratdın min cürə adlı,
Özgələrə doğma, mənəsə yaddı,
Yediyim qəm ki, var, vallah, boyatdı,
Hər dəfə isidib mənə verirsən.

Qəlbimdən od düşüb, göy üzü yanır,
Sübh vaxtı ahımdan günəş oyanır,
Gecə göz yaşımlla çimən dünyanı,
Səhərlər oyanıb günə verirsən.

Sonuncu qərarı kim verəcək, kim?
Sən özün müqəssir, sən özün hakim,
Məni bu torpaqdan borc almışdın ki,
Qaytarıb torpağa yenə verirsən?

24.12.1999 □

KƏSƏ DÜŞƏCƏK

Hələ ki, qarşıda bir uzun yol var,
Ömür də dumana, sisə düşəcək.
Tale bazarında bəxt paylananda,
Mənim də payıma nəşə düşəcək.

Nə qədər dünyada var idi vaxtım,
Hər şeyə qəlbimin gözüylə baxdım,
Tanrı dərgahında ağ olan baxtım,
Sevgi ocağında hisə düşəcək.

Bu torpaq yaxşını, yamanı görmür,
Hamını birbəbir içinə gömür,
Daşlara toxunan şüşə tək ömür,
Əllərimdən düşsə səsə düşəcək.

Ölümün uzalı qalıb əlləri,
Üzümə toxunur onun telləri,
Ömrüm ətəyinə yığib illəri,
O biri dünyaya kəsə düşəcək.

17.07.1999 □

ÖMÜR BİR QATARDIR, BİZSƏ SƏRNIŞIN

Gedib görmək üçün başqa yer yoxdur,
Hamı bu dünyaya gəlir, görüşür.
Əbədi zamanla müqayisədə,
Bir göz qırpımında ömür ötüşür.

Hava tək bizləri sarıbdır zillət,
Yaşayıb taledən yeyirik minnət,
Bir yanda sevgidir, bir yanda nifrət,
Dünyanı sevgilə nifrət bölüşür.

Əvvəli, axırı vardır hər işin,
Fəlindən baş açmaq olmur gərdişin,
Ömür bir qatardır, bizsə sərnişin,
Hər kəs mənzilinin yanında düşür.

12.02.1999 □

İLAHI SEVGI

Mən solan çiçəklərin,
Zərli kəpənəklərin
Ölümünə ağladım.
Anam, sənsə mənim göz yaşlarıma.

Mən quruyan göllərin,
Susdurulmuş dillərin
Ölümünə ağladım.
Anam, sənsə mənim göz yaşlarıma.

Mən əriyən şamların,
Kimsəsiz axşamların
Ölümünə ağladım.
Anam, sənsə mənim göz yaşlarıma.

Mən susuz səhraların,
Saçında əriyən qarın
Ölümünə ağladım.
Anam, sənsə mənim göz yaşlarıma.
Ağladım...

Anam,
ağladım...

Yağışın göz yaşıyla,
Küləyin naləsiylə,
Şimşəyin qəzəbiylə,
Ürəyimin səsiylə
ağladım...

Sənsə mənim göz yaşlarımla ağladın, anam.

22.12.2002 □

SÖZ İÇİNDƏ

Götürmədim arzuları,
Qoyub gəldim göz içində.
Xəyalımın bir küncündə,
Xatirələr toz içində.

Nənəm məni hey öyərdi,
«Boyuna qurban» deyərdi,
Qara həsrəti göyərdi,
Ürəyimin düz içində.

Bir evdəyəm künc-bucaqsız,
Oynayıram oyuncaqsız,
Yandırır odsuz-ocaqsız,
Fələk məni söz içində.

Tutub məndən əli dərdin,
Qoymur öləm zəli dərdim,
Sən bu qədər dəli dərdin,
Döz, ay canım, döz içində.

7.07.2000 □

SÜPÜRGƏÇİ

Yellədikcə qolunu,
Gəzir sağ-solunu,
Ömrün tozlu yolunu,
Süpürür süpürgəçi.

Bəxtinin qarasını,
Taleyn his-pasını,
Yolların yarasını,
Üfürür süpürgəçi.

Bu yolun yorğunudur,
Tozdan çox qəhər udur,
Kipriyi ilə odu,
Götürür süpürgəçi.

Tanrı çıxarıb yaddan,
Bəndəsini bu adda,
Köksünü altdan-altdan,
Ötürür süpürgəçi.

Ömür boyu deyinə,
Fələk almaz eyninə,
Su səpmir, taleyinə,
Tüpürür süpürgəçi.

9.10.1999 □

BƏDBƏXT QADIN

Bədbəxt insanların səsi də
bədbəxt olur.
Bədbəxt Vətənin
bədbəxt balası kimi.
Bədbəxt səslərdən
bədbəxtlik yağır yer üzünə.
Yer üzünün günahlarını bədbəxtlik yuyur.
Yuyub aparır bədbəxtlik dünyanı...
Sən nəyi düşünürsən, bədbəxt qadın?

23.11.2002 □

QORUYUN RUHUMU

Dostlarıma

Qəlbimə hüzn səpir,
Yarpağların tökümü.
Mən də ağaclar kimi,
Tökəcəyəm yükümü.

Tökəcəyəm bu payız,
Bütün dərdi-sərimi.
Görəsən çılpaq ruhum,
Ölümü, ya dirimi?

Gözümü sıgallayır,
Sahilin soyuq qumu...
Qoruyun məndən sonra,
Dostlar, yetim ruhumu.

1.09.2002 □

**MƏN XOŞBƏXT OLMAĞA
DOĞULMAMIŞAM**

Aygün Həsənoğluna

Bu dünya qəlbimə, ruhuma dardır,
Üstümdə dağ boyda söz yükü vardır,
Sevincə vurğunam, qəm mənə yardır,
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.

Bir qəlbin qapısı bağlı üzümə,
Dünyanın kədəri hopub sözümə,
Gecələr dərdlərim ağlar üzümə,
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.

Gözlərim doyubdur, eh, ruhu acam,
İlahi, su çilə qəlbimə bir cam,
Səhrada göyərən tənha ağacam,
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.

İnsanlar anlamaz, daş duyar məni,
Baharlar tanımaz, qış duyar məni,
Torpaq, ağac, çiçək, quş duyar məni,
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.

Nə mələk, nə şeytan, nə də insanam,
Rəvamı bir sözün oduna yanam?
Qara dərdiylə saç ağardan anam,
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.

Yanaram ocaqda közün dərdinə,
Ağlaram varaqda sözün dərdinə,
Bilinməz şairin, axı, dərdi nə?
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.

20.02.2001 ☐

PAYIZDA YARPAQLAR

Payızda yarpaqlar da
darıxırlar nədənsə.
Çevrilib baxırlar hər gələn səsə.
Bəziləri küləyə yoldaş olub
sevinə-sevinə,
quş kimi uçaraq
Bəziləri də mələklərin
göz yaşlarına qoşulub
yaralı əsgər kimi
sürünə-sürünə
tələsirlər bahara.

11.10.2002 □

EHTİYATSIZLIQ

Tərk edilmiş otaqlarda
insan nəfəsləri,
insan səsləri,
insan pıçıltıları qalır.
Gizlənir sükutun içində.
Eheyyyyyyyyyyyyyy.....
Geriyə dönərkən
Asta ayaq basın yalnız otaqlara.
Yatmış sükutu sındıra bilərsiniz.

31.03.2003 ☐

ÇÜRÜMÜŞ CƏSƏDLƏR

Çürümüş cəsəd qoxusu
Dörd yanı alıb başına.
Hopub bu torpağa, hopub,
Toz kimi hopub daşına.

Yolumun üstündə dərin
Qazılmış quyular boşdu...
Quyuları qazan bilmir,
Bu yollar gah küskün eniş,
Gah da nəşəli yoxuşdu.

Götürün cəsədləri siz,
Atın, o dərin quyuya.
Bəlkə bu kiri, bu pası,
Ayağımın altındakı
Quyuların suyu yuya.

30.07.2002 ☐

BÖYÜKLƏRİN «NAĞİL»I

Zibillikdə dolaşan oğlan.
Nəyi itirmisən,
nə axtarırsan?
Uşaqlığınızı,
Atalı-analı günlərinizi?
Bir vaxtlar nənin danışdığı,
şirin-şirin dinlədiyiniz nağıllardan sonra
göydən düşən almalarımı?...
Çörəyi neyləyirsiniz?...
Gəl, yeni nağıl danışım.
«Xoşbəxt gələcək»
nağılını.

10.04.2003 □

PEŞİMANLIQ

Qara torpaqları bəyənməyən
yağış damlaları
seçim etdilər.
Sevinə-sevinə,
əl-ələ tutub
buxar halında göy üzünə getdilər.
(yel əsib qoz tökülübmüş kimi)
üç gün, beş gün...
Bir gün şimşəyin qəzəbinə tuş gəldilər.
Döyüldülər,
söyüldülər.
Dözə bilmədilər tənələrə.
Yenidən
suyu süzülə-süzülə
torpağa qayıdırlar.

25.03.2003 □

BOŞUNA ATILAN GÜLLƏ

Boşuna atılan güllə,
Gen dünya dar gəldi ona.
Yerini tapa bilmədi,
Həyatıyla barışmadı,
Tale üzünə gülmədi.

Boşuna atılan güllə,
Hissinə satılan güllə.
Döngələrdən də düz keçdi.
Bir İNSANı yaşatmaqçün,
O özünə ölüm seçdi.

26.06.2002 □

BU ŞƏHƏRİN

Bu şəhərin küləkləri didərgin,
Tarım çəkilməmiş elektrik məftillərinin
əsəbləri gərgin
Toxunsan hirsindən öldürər səni.

Bu şəhərin yastı-yapalaq evləri
oturmaqdan darıxır.
Hərdən pəncərə gözlərini açıb
ulduzlara baxır.

Bu şəhərin yorğun küçələri
sabahdan gözləyir
oğrun-oğrun gələn
günahkar gecələri.

Bu şəhərin ağaclarının
dərddən beli bükülüb, qocalıb.
Bu dünyanın işlərinə
heyrət içində, yerində donub qalıb.

Bu şəhərin işıqları
insanlardan qaçır.
gündüzlər yatır,
gecələr oyanır.
Qəzəbindən alışıb yanır.

Bu şəhərin dənizinin
neft qoxusundan ürəyi bulanır.
Bu şəhərin adamları
tənbəl-tənbəl ölürlər.

18.01.2003 □

**AĞ ÇİÇƏKLƏR SATAN QIZ
HAQQINDA BALLADA**

Ömür yolunun üstündə,
Tale yükünün altında,
Dayanıbdır tənha, yalqız.
Ağ çiçəklər satır bir qız.
Gözlərinin hey çəkdiyi
Ürəyinin getmədiyi
Yollar onu yaman yorub
Taleyinə doğan günəş
İçində eyləyib qurub
Ağ çiçəklər satan qızın.
Özü gecələr də oyaq
Bəxti isə yatan qızın.
Xəyalına qonaq gələr.
Gələr bir ağ atlı igid
Qırmızı güllər bağışlar.
Bəxti gecə kimi qara,
Şüşə qəlbi para-para,
Ağ çiçəklər satan qıza.
...Qəfildən bir bulud gələr
Arzusunun göylərinə.
Bozarar işıqlı rənglər.
Ayılar öz dünyasından
Qoymaz arzusuna çata.
Qaytarar gerçək həyata.
Ağ çiçəklər satan qızı.
Dönüb baxar o güllərə,
Keçib gedən o illərə,

Güllər günahkar-günahkar
Başını aşağı salar.
Güllər utanıb qızarar.
Çiçəklər həsrətdən solar.
Susar çiçək satan qız da.
Hər axşam rənglər itəndə
Alıb əlinə gülləri
Düzər ağı deyə-deyə
Arzularını gömdüyü
Qara, asfalt döşəməyə.
Bəxt ulduzu sönən qızdan,
Arzusu çiçək açmayan,
Bəxti daşa dönən qızdan,
Ömrü boyu insanlara
Ağ çiçəklər satan qızdan
Bir qızılgül əsirgədin ...
Mənim Tanrım!
Mənim Tanrım!

26.08.2001 □

«SONSUZ» NƏĞMƏ

Heç zaman doğura bilməyəcəyi
mələk körpəsini oxşayan ana.
Əsən küləklərə qarışib səsin.
Taleyin yükü altında
köhnə lent yazısı kimi
qırışib səsin.
Qəm yemə,
qəm yemə, bu kainatın,
ağacın, çiçəyin, otun,
qara daşların, quşların,
buludların, yağışların,
mələk üzlü anası.
Dünyadakı bütün səslər
küləklərin ahənginə
qarışib itəcək bir gün.
Oxunan bütün nəğmələr
sonunda bitəcək bir gün.
Ancaq, bu yer kürəsində,
sənin yanıqlı səsinə
«sonsuz» nəğmə yaşayacaq.
Sənin nəğmə, mən
mənə nəğmə, mən
bizim, onların nəğməsi.
Fəqət, bir kimsənin
oxuyub qurtara bilməyəcəyi
zamanın özü kimi
səssiz-sözsüz
sonsuz nəğmə.

20.11.2002 □

ÖZÜMƏ OXŞAYIRAM

Bu bir tale yüküdür ki,
Ölüm-zülüm daşıyiram.
Fələklə mərcə durmuşam,
Acığına yaşayıram.

Sənin bircəcik balanam,
Qoymursan halına yanam,
Bir az dəyişmişəm, anam,
Öz-özümə oxşayıram.

6.09.2002 ☐

ODUNCAQLA SÖHBƏT

İkimizi də yandırdı
sevda adlı bir ocaq.
Mənim dərd bacım oduncaq.
Sən ağac kimi yandın,
mən adam kimi.
Tüstü ruhlarımız qarışdı.
(hardasa odla su barışdı)
səndən bir ovuc kül qaldı,
məndən bir ovuc torpaq.
Hansımız daha gözəl yandıq,
oduncaq?...

14.02.2003 □

SƏHƏRİN QUCAĞINDA

Qaranlığa açılır
Sabahın pəncərələri
Ucsuz-bucaqsız qaranlığa
Nə dan yeri qırmızıdır,
nə də günəş sarıdır.
Qar çiçəklərinin baharı
gətirə bilmədikləri yerlərdə.
Ayaq saxlayın bir anlığa
Baxın, sükut necə can verir
səhərin qucağında...

1.12.2002 □

TƏLƏSMƏ

Hələ göz yaşlarımız
gözümüzzlə mehriban
yaşaya bilir, bacım.
Hələ göz yaşımızın
rəngi ağappaq, duru
qopmayıb budağından
saralmış armud kimi.
Ümidim göynəyəcək,
göyərə bilməyəcək
ayaqlar altındakı
üzü qara torpaqda.
Hələ... hələ... hələ... də
Bir az səbr et, hövsələ
Tələsmə,
tələsmə
Bu növbəti mərhələ
nömrəsiz, filansız.

1.08.2002 □

SÜMSÜK İTLƏR

Yiyəsini tanımayan
sümsük itlər dolaşır
Yazıçılar Birliyinin
qarşısındakı keçmiş «26-lar» bağında.
Haradan gəlib,
haraya getdiklərini
bilmədikləri üçün
yollarını azmış kimidirlər
elə hey dolaşırlar.
Zərif çiçəkləri
tapdaya-tapdaya
nəsə axtarırlar.
Nəsə, nəsə...
deyəsən tapdım.
həəəəəəə
itirmədiklərini...

26.07.2002 □

Böyük dünya,
böyük arzu,
böyük ümid,
kiçik reallıq.

Əyri yol,
düz yerimək istəyən
səksən yaşlı, tənha qoca

Qaranlıq,
çılpaq lampa.
Gözlərinizi yumun!...

Müstəqillik!
Sənin gəlişini
bayrağların addım
səsindən bildim.

14.05.2002 □

Su basmış kəndin ortasında
Zaman kişinin
ürəyi yanırdı, ürəyi...

Günəşin sığalına
aldanan torpaq
qış günündə
neft quyusunu badə qaldırdı
onun şərəfinə

Hamı dünyaya pəncərələrdən baxdı
Pəncərələr öz içindən...

Dünyanın çıxış nöqtəsi qapılardır.
Qapıların çıxış nöqtəsi olmur...

5.05.2001 □

BAGIŞLAMA BIZI, VƏTƏN

Unutduq tarixi, ötən zamanı,
Unutduq torpağa tökülən qanı,
Unutduq fərqini yaxşı-yamanın,
Bağışlama bizi, Vətən!

Görsək də köksünə batan qılıncı,
Başımız altına qoyduq balıncı,
Doğrandın, bölündün sən xıncım-xıncım,
Bağışlama bizi, Vətən!

İşimiz-peşəmiz oldu ahü-zar,
Fəryad səsimizdən fəlak də bezar,
Ölməmiş səninçün qazıdıq məzar,
Bağışlama bizi, Vətən!

Aldatdı divləri çoxbilmiş cırtdan,
Ayıra bilmədik quzunu qurddan,
Hamı candan keçdi, biz isə yurddan,
Bağışlama bizi, Vətən!

Yağıya yedirdik gözün yağını,
Yandıra bilmədik kor çırağını,
Quşlardan alırıq səs-sorağını,
Bağışlama bizi, Vətən!

Səni əsir ikən qoymuşuq darda,
Cəngavər ruhumuz hardadır, harda?
Qoynuna gəlmədik, of, bu bahar da,

Bağışlama bizi, Vətən!

Günəş içimizdə eyləyib qürub,
Sərhədsiz səbrimiz illəri yorub,
Yollar yetim kimi boynunu burub,
Bağışlama bizi, Vətən!

Həsərdən yanıbdır o qara bağrın,
Ağlamaqdan kordu neçə bulağın,
Axır yarasından qan Qarabağın,
Bağışlama bizi, Vətən!

Qəfəsə salıblar quş qəlbimizi,
Didir peşimanlıq, «kaş» qəlbimizi,
Qəbir daşı eylə daş qəlbimizi,
Bağışlama bizi, Vətən!

Hələ ki, vicdanlar qoyulub dincə,
Köksünü ötürür məğrur Əlincə,
Sənin ayağına biz gəlməyincə,
Bağışlama bizi, Vətən!
Bağışlama bizi, Vətən!

16.03.2001 □

ANAMIN SINƏSİ TORPAQ

Anamın sinəsi torpaq,
Köksün üstə baş qoyuram.
Bu yetim dünyadan küsüb,
Dünyanı mənsiz qoyuram.
Anamın sinəsi torpaq,
Aramızda həsrət durub
Bu dəli ağlım deyir ki,
«Uzat, uzat əllərini,
Uzat ki, torpağa çatsın.
Üzümü üzünə qoyum
Tellərim sığala yatsın.
Anamın sinəsi torpaq
Nəfəsin necə istidir,
Anamın nəfəsi kimi
Qoymayacaqsan üşüyəm
Anamın gözləri kimi
Yaşlıdır bulaq gözlərin
Anamın sinəsi torpaq,
Məni qurban demişdilər
Sən xilas olduğun günə
Durub gəlirəm yanına
Anam, sevinə-sevinə
İstər doğma balan kimi,
İstər bir qara daş kimi
Bağrının başına basıb
Oxşa məni, ovut məni.
Anamın sinəsi torpaq,
Torpağından, suyundan ver
Öz isti nəfəsindən ver
Ən sonunda sevgindən ver
Məhəbbətindən boy verib
Göyərəcəyəm bu bahar
Daşa dönən çiçək kimi

Anamın sinəsi torpaq.

DƏRD

Bu dünyada ən gözəl şey,
Torpaq, vətən, yurd sevgisi.
Mənim bələli könlümün,
Dərd sevgisi, mərd sevgisi.

Bu dünyada ən gözəl şey,
Dərdin acısını çəkməkdir.
Çəkə-çəkə bərkiməkdir,
Dərdin üzündən öpməkdir.

Bu dünyada ən gözəl şey,
Bir dərdə həmdərd olmaqdır.
Ona qəlbində yer verib,
Gözün üstə saxlamaqdır.

Bu dünyada ən gözəl şey,
Yetim dərdi oxşamaqdır.
Öz-özündən uzaqlaşib,
Bax, o dərdə oxşamaqdır.

Bu dünyada ən gözəl şey,
Dərddə özünü tapmaqdır.
Ömür adlı bir ocağın,
Sönməz közünü tapmaqdır.

Bu dünyada ən gözəl şey,
Dərdin acısını çəkməkdir.
Bir də oxşaya-oxşaya,
Dərdin dərdindən ölməkdir.

3.08.2002 ☐

ŞƏHİD BAYRAQLAR

Şəhid bayrağların
ruhudur üstünüzdə dolaşan.
Aramsız yağan yağışlar
şəhid bayrağların göz yaşlarıdır.
Əsən küləklər
şəhid bayrağların ahıdır bəlkə.
Göz yaşından, ahdan
ayılmır yatan ölkə.
Heç olmazsa siz
yaşayarkən, ölərkən
ruhunuzu bayraqlara bükün,
insanlar!
Tənha üşüyürlər şəhid bayraqlar.

18.11.2002 □

ÜMIDSİZLİK

Salyanda, Qarabağ müharibəsi
zamanı iki ayağını itirmiş bir gənc, əlil
arabası olmadığı üçün dizləriylə sürünürdü.

Ac, susuz güllələri
canıyla doyurdu,
qanıyla suvardı,
bədəniylə qorudu
«Ana» adlandırdığı yurdu.
Əvvəl ürəyini verdi.
Sonra ayaqlarını.
Sonra...
İtirdi birbəbir
ümidini,
səbrini.
O vaxtdan bəri
tapmaq üçün özünü
indi gözləri gəzir
yer üzünü.

23.04.2003 □

TORPAĞIN SEVGİSİ

Buluddan sevgi istədim,
göz yaşlarını verdi.

Küləkdən sevgi istədim,
nəğməsinə verdi.

Ocaqdan sevgi istədim,
atəşini verdi.

Torpaqdan sevgi istədim,
ürəyini verdi.
Ürəyin göz yaş da var,
nəğməsi də, atəşi də....

13.07.2002 □

AZADLIQ

Dəmir barmaqlıqlar arxasında
Azadlıq yaşayır.
Boyu həbsxana divarlarından
uca.
Yaşı əsarətdən bir azca
qoca.
Nəfəsi ölü canları
üşüdür.
...Şübhələr hələ də can çəkişməsindədir
«Olum»la «Ölüm»
arasında.

24.06.2003 ☐

NƏĞMƏ İSTƏYİRƏM

Musiqisi:
Nadir Əzimovundur

Nəğmə istəyirəm, mənim özümdən,
Ruhumu göylərə çəkib aparsın.
Nəğmə istəyirəm, həzin bir nəğmə,
Bu dönük taledən alıb qoparsın.

Nəğmə istəyirəm, onu eşidib,
Özünü dörd yana çırpın küləklər.
Göydə mələkləri ağılada bilsin,
Yerdə için-için yansın çiçəklər.

Nəğmə istəyirəm, duyulan anda,
Sakit dənizlər də coşub çağlasın.
Unutdurmaq üçün zalım həsrəti,
Məni anam kimi o qucaqlasın.

Nəğmə istəyirəm, səssiz-səmirsiz,
Həm yaşatsın, həm də öldürə bilsin.
İçimdə bir tufan qopara bilsin,
Göz yaşı içində güldürə bilsin.

20.06.2001 □

UNUTDUN MƏNİ

Musiqisi:
Nadir Əzimovundur

Taleyimdən çıxıb gedəndən bəri,
Sildin yaddaşından xatirələri,
Dəfn etdin bu eşqi sən diri-diri,
Unutdun məni.

Od olan qəlbini buza dəyişdin,
Son payız ömrünü yazı dəyişdin,
Müqəddəs andını sözə dəyişdin
Unutdun məni.

Mənli xatirələr solub saraldı,
Bəxt ulduzum söndü, dünyam qaraldı,
Qəlbimdə susmayan bir səs ucaldı,
Unutdun məni.

Məni ağlar qoydu zalım intizar,
Yerlər də, göylər də edir ahu-zar,
Qələm göz yaşıyla bircə söz yazar,
«Unutdun» məni.

6.12.2001 □

SƏNDƏN UZAQLARDA

Musiqisi:

Nadir Əzimovundur

Səsimə səs verər buludlu göylər,
Küləklər dərdimi təsəlli eylər,
Zaman da yan keçməz, yolunu əylər,
Səndən uzaqlarda.

Oxşayar ruhumu həzin bir layla,
Təsəlli taparam dənizlə, ayla,
Səni səsləyərəm hayla-harayla,
Səndən uzaqlarda.

Sənin günahını yuyar yağışlar,
Fikrimi göylərə aparar quşlar,
Bu geniş dünya da ruhum üçün dar,
Səndən uzaqlarda.

Elə hey yaş tökər bulud gözlərim,
Göyləri kövrəldər ürək sözlərim,
Sonsuz bir dənizdə itər izlərim,
Səndən uzaqlarda.

14.01.2002 □

SƏNƏ HƏSRƏT

Musiqisi:
Nadir Əzimovundur

İndi ömrümüzün payız fəslidir,
Çəmənlər güllərə, mən sənə həsrət.
Susubdur qəlbimin sevda nəğməsi,
Nəğmələr dillərə, mən sənə həsrət.

Məni tanımayır bu doğma şəhər,
Gözümdə yaş donub, içimdə qəhər,
Gecəni görmədən öləcək səhər,
Gecələr gündüzə, mən sənə həsrət.

Addım səslərinçün darıxır küçəm,
Yollar yol verməyir içindən keçəm,
Qəlbimin önündə keşik çəkir qəm,
Ürəyim sevincə, mən sənə həsrət.

Gəlib keçir günlər səssiz-səmirsiz,
Bir bilsən necə də çətindir sənsiz,
Ruhum tək yorgundur, sakitdir dəniz,
Dalğalar sahilə, mən sənə həsrət.

5.05.2002 □

MƏLƏKLƏR AĞLAR

Musiqisi:

Nadir Əzimovundur

Uyuyan bəxtimdir, mənə oyağam,
Bu gecə halıma mələklər ağlar.
Özümdən uzağam, səndən uzağam,
Bu gecə halıma mələklər ağlar.

Dörd yanıma sarıb qara kölgələr,
Xəyalın üstümə qəm, kədər ələr,
Mənim köməyimə ulduzlar gələr,
Bu gecə halıma mələklər ağlar.

Ərimir qaranlıq, gəlmir sabahım,
Üstümə dərd gəlir hey axın-axın,
Bu gecə qəlbimə qəm səndən yaxın,
Bu gecə halıma mələklər ağlar.

İçimdə qəlbim tək qırılıb səsim,
Yaşamaq həvəsim, ölmək həvəsim,
Məni ağlamağa yoxdur heç kəsim,
Bu gecə halıma mələklər ağlar.

1.03.2000 □

BİRDƏFƏLİK GET

Musiqisi:
Nadir Əzimovundur

Bitsin bu əzablar, bitsin bu dərdlər,
Get, mənim ömrümdən, birdəfəlik get.
Nə olar, son dəfə sözümü dinlə,
Get, mənim ömrümdən birdəfəlik get.

Uçubdur könlümdə sevgi sarayım,
Bir ovuc göz yaşı ömürlük payım,
Ancaq saxlamasın səni harayım,
Get, mənim ömrümdən birdəfəlik get.

İndi həsrətinə açmışam qucaq,
Mən körpə uşaq, eşq sınıq oyuncaq,
Yolunu gözləyir sənə bir ocaq,
Get, mənim ömrümdən, birdəfəlik get.

Gözlərimin axan yaşını boş ver,
Bağrımın başına basmağa daş ver,
Tənha bir kədərə məni sirdaş ver,
Get, mənim ömrümdən, birdəfəlik get.

24.08.2001. □

BİLMİRƏM

Musiqisi:
Xanım İsmayılqızınıdır

Gözümdə yuxu olmusan,
Gecələr yata bilmirəm.
Axıb qəlbimə dolmusan,
Çıxarıb ata bilmirəm.

«Nə göydəsən, nə yerdəsən»,
Mənim üçün hər yerdə-sən,
Elə uca bir zirvəsən,
Qalxıram, çata bilmirəm.

Tanrı verən qədərimsən,
Sevincimsən, kədərimsən,
Sən. ən qiymətli dərdimsən,
Kimsəyə sata bilmirəm.

19.02.1998 ☐

NECƏ YAŞAYIM

Musiqisi:
Nadir Əzimovundur

Qəlbimdə həsrətin, gözlərimdə yaş
De, necə yaşayım, de, necə sənsiz?
Olmuşam kədərə ən yaxın sirdaş,
De, necə yaşayım, de, necə sənsiz?

Sonsuz əzablara sevgim bələnib,
Saçıma hicranın tozu ələnib,
Hər an dözümümdən bir az dilənib,
De, necə yaşayım, de, necə sənsiz?

Dalğalar sahilə çatıb dincəlir,
Aramızda tellər hər gün incəlir,
Həsrətin dözümə, axı, güc gəlir,
De, necə yaşayım, de, necə sənsiz?

Ömrün dumanında taleyim azır,
Bəxtimin gözündən qanlı yaş sızır,
Həsrətin hardasa qəbrimi qazır,
De, necə yaşayım, de, necə sənsiz?

31.03.1998 □

GETDİN

Səni ayrılıq səslədi,
Xoş səsini duyub getdin.
«Unut» sözünlə qəlbimdə,
Bir uçurum oyub getdin.

Bilmədik ki, bu nə sirdi,
Çəkə bilmədik bir dərdi,
Yediyimiz qəm-kədərdi,
Eh, bəlkə də doyub getdin.

Ayrılıq gəldi sel kimi,
Qopdu ürəyim yel kimi,
Göz yaşlarını pul kimi,
Ovucuma sayıb getdin.

Eşq dəryasını qurutdun,
Boz səhralara üz tutdun,
Tələsdiyindən unuttun,
Ürəyini qoyub getdin.

19.08.2002 □

ÖZÜMÜ NEYLƏYİRƏM

Sənsiz dünyanı görən,
Gözümü neyləyirəm?
Hər dərdə sinə gərən,
Dözümü neyləyirəm?

Əzablardır bitməyən,
Taleyimdən getməyən,
Yandırır isitməyən,
«Közümü» neyləyirəm?

Ömrü ölüm alacaq,
Qəlbimdən yol salacaq,
Məndən sonra qalacaq,
«İzimi» neyləyirəm?

Ömür axan, qalmayan,
Yeri heç cür dolmayan,
Sənə gərək olmayan,
Özümü neyləyirəm?

19.05.1999 □

SƏNİ ARADIM

Musiqisi:

Nadir Əzimovundur

Gəzdim küçələri bu gün yenidən,
Qəlbimdə bir ümid, səni aradım.
Bağlarda, parklarda, tanış hər yerdə,
Qəlbimdə bir ümid, səni aradım.

Görüş yerlərində kövrəlib durdum,
Cavabsız sualla özümü yordum,
Çinar ağacından mən səni sordum,
Qəlbimdə bir ümid, səni aradım.

Dəniz sahilini gəzib dolaşdım,
İçimdə Xəzər tək kükrəyib daşdım,
Sahildə quşlarla səndən danışdım,
Qəlbimdə bir ümid, səni aradım.

Baxmadım soyuğa, şaxtaya, qara,
Gəzdim dərdlərimə yollarda çara,
İnsan dənizini mən yara-yara,
Qəlbimdə bir ümid, səni aradım.

26.01.1999 □

GEDƏRƏM

Sənin taleyindən çıxıb gedərəm,
Təkcə xəyalının önünə gəlləm.
Qara gözlərini sevən qəlbimə,
Qara həsrətini sevdirə billəm.

Sənin taleyindən çıxıb gedərəm,
Gözündən ayrılan damlaya bənzər.
Çəkdiyim ahlər da ulduza dönər,
Qaranlıq yolunu işıqla bəzər.

Bu eşqdən doğulan ögey həsrəti,
Yaxınım sanaram, doğmam sanaram.
Ömrümü verərəm sənsizliyimə,
Dəli həsrətini eyləyəram ram.

Sənin taleyindən çıxıb gedərəm,
Sınıq ürəyindən qopan ah kimi.
Mən dünən gəlmişdim, bu gün gedərəm,
Yenə qayıdaram bir sabah kimi.

5.09.2000 □

Mündəricat

Allah.....	1
1	
Sözümün üstündə durmuşam, Allah.....	12
Hər an insan itirir Allah.....	13
Bizim aramızda min illik yol var.....	14
Yalnız bir sirrini bildim, İlahi.....	15
Dünyanın son sözü.....	16
Günahımı əhv et.....	17
İnsan kimi.....	18
İnsanlığın himni.....	19
Qatil imişəm, Allah.....	20
Köçəsən deyə.....	23
Dayaq nöqtəsində.....	24
Yaş gəlir.....	25
Gəlmə könlümə qonaq.....	26
Quş gizlənibdir.....	27

Get.....	28
Yuxudur.....	2
9	
Vağzalı.....	30
Kədərimglə tapmışam səni.....	31
«Əlvida» deməyi unudan oğlan.....	32
Ölmüş sevgimizin xatirəsinə.....	33
Səndən xəbərsiz.....	34
Ürəyim bir tərəziymiş.....	35
Ürəklərin səsinə.....	36
İki il.....	37
İli çıxıbdır.....	38
Payız.....	3
9	
Dünya.....	4
2	
Görünmür.....	4
3	
Çatır.....	4
4	
Boş qalıb.....	45
Dünya nə ölməli yerdür.....	46
Öyrəncəklik.....	47
Dəyişib özümüz olduq.....	48

Dərd boxçasıdır bu ürək.....	49
Ölümün əlləri tutacaq məni.....	50
Həyat ikicə rəqəmdir.....	51
Bata bilmirəm.....	52
Lal etdilər.....	53
Ölüm mənə qoşa çıxar.....	54
Bir gerçəyi bilmək üçün.....	55
Qoymadım.....	5
6	
Dünyada adam bəs imiş.....	57
Bir nöqtədə.....	58
O dünyaya tək gedəcəm.....	59
Dərd qoymayır ki, böyüyəm.....	60
Ölüm.....	6
1	
Son mənzildən baca çıxır.....	62
Necə.....	6
3	
Ürəyimi.....	64
O dünyada mən azmışam.....	65
Fələk.....	66
Kəsə düşəcək.....	67
Ömür bir qatardır, bizsə sərnəşin.....	68
İlahi sevgi.....	71
Söz içində.....	72
Süpürgəçi.....	7
3	
Bədbəxt qadın.....	74

Qoruyun ruhumu.....	75
Mən xoşbəxt olmağa doğulmamışam.....	76
Payızda yarpaqlar.....	77
Ehtiyatsızlıq.....	7
8	
Çürümüş cəsədlər.....	79
Böyüklərin «nağılı».....	80
Peşimanlıq.....	8
1	
Boşuna atılan güllə.....	82
Bu şəhərin.....	83
Ağ çiçəklər satan qız haqqında ballada.....	84
Sonsuz nəğmə.....	86
Özümə oxsayıram.....	87
Oduncaqla söhbət.....	88
Şəhərin qucağında.....	89
Tələsmə.....	90
Sümsük itlər.....	91
Adsız şer.....	92
Adsız şer.....	93
Bağışlama bizi, Vətən.....	96
Anamın sinəsi torpaq.....	98
Dərd.....	9
9	

Şəhid bayraqlar.....	100
Ümidsizlik.....	101
Torpağın sevgisi.....	102
Azadlıq.....	103
Nəğmə istəyirəm.....	106
Unutdun məni.....	107
Səndən uzaqlarda.....	108
Sənə həsrət.....	109
Mələklər ağlar.....	110
Birdəfəlik get.....	111
Bilmirəm.....	112
Necə yaşayım.....	113
Getdin.....	114
Özümü neyləyirəm.....	115
Səni aradım.....	116
Gedərəm.....	117